

meddeles have givet sig paa en saadan Maade af med Patentets Genstand, at det vilde være ubilligt at affstære ham fra en saadan Virksomhed ved Patentets Meddelelse, ligesom ogsaa en Benyttelse af patenterede Genstande paa Skibe eller andre Befordringsmidler under visse Omstændigheder bør indrømmes. Derfor er § 7 affattet saaledes, at et Patent dog ikke skal være til Hinder for, at den, som forinden, at Ansøgning derom var indgivet, har udført eller benyttet Opfindelsen, kan vedblive dermed efter Patentets Udstedelse.

Dog skal Bestemmelsen i § 6 ikke være til Hinder for, at hvad der kun er at anse som Tilbehør til Skib, Jærnbanevogn eller andet Befordringsmiddel, benyttes under midlertidigt Ophold her i Landet, eller beholdes og bruges her i Landet ved Skib, som er indløbt fra Udlandet forsynet med saadant Tilbehør, eller som ved Reparation i Tilfælde af Havari er blevet forsynet dermed i Udlandet.

Lovudkastets § 8 har Udvalget ændret derhen, at det skal ved Lov bestemmes, om Staten uden Patenthaverens Samtykke kan bruge en patenteret Opfindelse. Det Erstatningskrav, som der derved bliver Tale om, vil Udvalget ikke overgive til Patentkommissionens Skøn, men har foreslaaet, at naar mindelig Overenskomst ikke kan finde Sted, Afgørelsen da sker ved et Skøn af 4 Mænd, valgte paa den i Endringsforslaget foreslaaede Maade.

Udvalget kan heller ikke under Henvisning til Endringsforslaget Nr. 3 tiltræde, at den i §§ 16—22 omhandlede Offentliggørelse kan undlades, naar der søges Patent i Hørens eller Flaadens Interesse. Det er efter denne Ordning, at vi foreslaa § 8 affattet saaledes:

„Naar Almenvellet kræver det, kan det ved Lov bestemmes, at en patenteret Opfindelse uden Patenthaverens Samtykke skal kunne bruges af Staten, eller at Patentet skal bortfalde, saaledes, at Opfindelsen bliver til almindelig Brug, i begge Tilfælde imod fuldstændig Erstatning til Patenthaveren. Denne Erstatning udredes af det offentlige, og fastsættes i Mangel af mindelig Overens-

komst ved Skøn af 4 Mænd, af hvilke Halvdelen udnævnes af Indenrigsministeriet, Halvdelen af Patenthaveren, samt med en af vedkommende Ret udnævnt Dpmand, der træder til, naar et Flertal af disse Mænd ikke kunne enes om Erstatningens Størrelse, og fastsætter denne indenfor de Beløb, der ere opstillede af Mændene.“

§ 9 fastsættes det i Lovforslaget, at Patentkommissionen skal bestaa af mindst 8 Medlemmer, hvoraf en Formand har fast Ansættelse og udnævnes af Kongen. Under Henvisning til Endringsforslaget Nr. 3 er Udvalget af den Mening, at et noget mindre Antal vilde arbejde lettere, mere ensartet og mere energisk, og da det er forbeholdt Patentkommissionen at tilkalde andre Sagskyndige, naar den enkelte Sags Bestaffenhed gjør det ønskeligt, kan man ikke have nogen Betænelighed ved at følge Kommissionen og foreslaa, at Antallet indskrænkes til 6 Medlemmer. Efter Lovforslaget skal et af Medlemmerne være i Besiddelse af de Egenstaber, der udkræves til at være Medlem af Landets Overdomstole, de andre skulle besidde de fornødne tekniske Kundstaber; vi tro, at Hensigten hermed er bedre udtrykt ved at sige, „de andre skulle være Mænd med teknisk Uddannelse“; det har fra en Side i Udvalget været gjort gældende, at en af disse skulde være Formand i Kommissionen fordi det ellers kunde tænkes, at man valgte det juridisk dannede Medlem til en Post, der formentlig stiller langt større Fordringer til teknisk Indsigt end til juridisk Kundskab.

Det er med disse Endringer samt et Par af ren formel Bestaffenhed, at vi foreslaa 1ste Stykke af § 9 affattet.

Det behøver næppe nogen Begrundelse, at man foreslaar, at Ordene „her i Landet“ i 1ste Linie af § 10 udgaar.

Som et sidste Stykke tilføjes i § 11: „Ved Ansøgningens Indlevering erlægges en Afgift af 20 Kroner, som dog kan eftergives eller med hvis Erlæggelse der kan gives Genstand, naar den ansøgende godtgør Trang, indtil Begyndelsen af det 3dje Aar derefter.“

Til § 12 har Udvalget foreslaaet et Par mindre Endringer, tilbids af formel